

புது சீருஷ்டி எப்படி பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுகிறது

பரிசுத்த பவுல் ரோமருக்கு எழுதின தனது நிருபத்தில் பாவ நிவாரணம் குறித்து மிகவும் பின்னே சென்று அவரது பகுத்தறிவின்படியும், தர்க்கரீதியாகவும் கொடுக்கிறார். முதல் இரண்டு அதிகாரங்களிலும் பாவம் எப்படி உலகத்திற்குள் வந்தது என்பதைக் குறித்தும் ஏன் சிலர் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் கறைபடிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்தும் காண்பிக்கிறார். எனினும் சிலர் மிகவும் சீரழிந்த நிலையில் இருப்பதற்கு மனிதன் குரங்கிலிருந்து வந்தவன் என்பதை ரூபகார்ப்படுத்தாது. ஆனால் சில இனங்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் விரைவாக தீய வழிகளுக்கு சென்றன. அப்போஸ்தலர் மேலும் கூறுகிறதாவது: “நீ யூதனென்று பெயர் பெற்று, நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டுகிறாய்.” தேவன் நியாயப்பிரமாணத்தை யூதர்களுக்கு கொடுத்தார்; புற ஜாதிகளுக்கு அல்ல. ஆகையால் யூதர்கள் மட்டுமே அதன் ஆசீர்வாதத்தை அல்லது சாபத்தை பெற முடியும். ஆனால் யூதன் நியாயப்பிரமாணமே தன்னை நீதிப்படுத்த முடியும் என்று நினைத்தான். இந்த வழியில் தான் அவன் தடுக்கலடைந்தான். நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே எந்த மனுஷனும் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுகிறதில்லை என்பதை யூதன் அறிய வேண்டும் என்பதை அப்போஸ்தலர் விரும்பினார். யூதர்கள் நித்திய ஜீவனை தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தால் அது அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனை அளிக்கும். ஆனால் தெய்வீக சட்டத்திற்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிய இயலாததை அவர்கள் கண்டார்கள். ஆகையால் நியாயப்பிரமாணம் அவர்களுக்கு பிரயோஜனமற்றதாக இருந்தது. ஏனெனில் அது அவர்களுக்கு ஜீவனுக்கு பதிலாக மரணத்தைக் கொடுத்தது. அபூரணமான மனிதனால் தெய்வீக கட்டளையை கைக்கொள்ளமுடியாது.

ஐந்தாவது அதிகாரத்தில் பரிசுத்த பவுல் இரட்சிப்பு எப்படி வழங்கப்பட்டது என்பதைக் காண்பிக்கும்படி தொடருகிறார். நியாயப்பிரமாணத்திற்கு முன்பே பாவம் உலகத்தில் இருந்தது என்று அவர் தொடருகிறார். ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் இல்லாத போது நியாயப்பிரமாண மீறாதல் இல்லை. நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்பு யூதர்கள் உலகத்தாருடன் இரட்சிப்புக்காகவும் ஆசீர்வாதத்திற்காகவும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தார்கள். ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் வந்தவுடன் அதை அவர்கள் கைக்கொள்ள முடியாததால், நீதிமானாக்கப்படுவதின் நம்பிக்கையை பொருத்தவரை முற்றிலுமாக துண்டிக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக யூதர்கள் இரண்டு விதமான ஆக்கினைத் தீர்ப்பை பெற்றிருந்தார்கள். ஆதாயின் மூலம் வந்த ஆக்கினைத் தீர்ப்பு மற்றும் “நியாயப்பிரமாணத்தினால் வந்த ஆக்கினைத் தீர்ப்பு. நியாயப்பிரமாணத்தினால் சபிக்கப்பட்டது மற்றும் விழுக்கையினால் காயம் அடைந்தது.” யூதர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணம் ஜீவனுக்கான தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை கொடுக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அதன் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவர்களால் வாழ இயலவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

ஓரன்பாது ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கு கீழாக யூதர்கள்

இந்த விவாதத்திற்கு தொடர்பாக, யூத ஜனங்களின் தேவனைப் பற்றிய மனப்பான்மைக்கும் மற்ற ஜாதிகளின் மனப்பான்மைக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைக் காண்பித்து பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறதாவது: “நியாயப்பிரமாணம் இல்லாதிருந்தால் பாவம் எண்ணப்படமாட்டாது.” தேவன் யூதர்களுடன் ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கையை செய்திருந்தார். அதற்கு மோசே மத்தியஸ்தராக இருந்தார். இந்த உடன்படிக்கைக்கு கீழ்ப்படிவதின் மூலம் அவர்களது நித்திய ஜீவனை பெற வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொள்ளுவதில் கஷ்டம் இருந்ததால் நித்திய ஜீவனை அவர்களால் அடைய முடியவில்லை என்பதை அவர்கள் காண வேண்டும் என்பதை அப்போஸ்தலர் விரும்பினார். இந்த நியாயப்பிரமாணத்தினால் தான் யூதர்கள் ஆக்கினைக்குள்ளானார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். தேவனுடைய வெறுப்பில் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று விரும்பினார்; நியாயப்பிரமாணத்தை கடைப்பிடிப்போம் என்று உடன்படிக்கை செய்து விட்டு அதில் தோல்வியுற்றது, மேலும் ஒரு ஆக்கினைத் தீர்ப்பை அவர்கள் மேல் கொண்டு வந்தது என்பதையும் அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். தீர்ப்பு தகப்பன் ஆதாம் மேல் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் இறந்து போனார்; அவர்களது பிள்ளைகள் அனைவரும் மரிக்கும் நிலையில் பிறந்தார்கள், சட்டப்படி மரித்தவர்கள். இப்படியாக யூதர்கள், உலகத்தாரை ஒப்பிடும் போது இரட்டிப்பாக தண்டனைக்குட்பட்டவர்கள். உலகத்தார் ஒரு கீழ்ப்படியாமையினால் பரம்பரையாக ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கு உட்பட்டிருந்தார்கள். யூதர்களுக்கு ஒரே ஒரு வழி மட்டும் தான் இருக்கிறது என்று காண்பித்த போது, சகல மனுக்குலத்திற்கும் ஒரு இரட்சகர் தேவை என்பதையும், யூதர்களுக்கு உலகத்தாரைக் காட்டிலும் இன்னும் ஒன்று தேவைப்படுவதாக அப்போஸ்தலர் காண்பித்தார். யூதர்கள் அதிகமான சலுகையை அனுபவித்தார்கள். ஆதலால் அதிகமான ஆக்கினைக்குள்ளானார்கள்.

புற ஜாதியினர் தேவனுடைய பார்வையில் தங்களைக் காட்டிலும் மோசமாக காணப்பட்டார்கள் என்று யூதர்கள் நினைத்தார்கள். உலகத்தாரை நினைத்துப் பாருங்கள். அவர்கள் விலக்கப்பட்ட மீன், பன்றி மற்றும் முயல்களை சாப்பிடுகிறார்கள் மற்றும் நாங்கள் செய்யாததை அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “நியாயப்பிரமாணம் இல்லாதிருந்தால் பாவம் எண்ணப்படமாட்டாது.” இந்த நியாயப்பிரமாணத்தை மீறியிருக்கிறார்கள் என்று வேறு எந்த கோத்திரத்தாரிடமும் தேவன் குற்றம் சுமத்தவில்லை. நீங்கள் அநேகம் தடவை தேவனுடைய பிரமாணத்தை மீறியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு கட்டளைகளை மீறினாலும், நீங்கள் முழு நியாயப்பிரமாணத்தையும் மீறியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சில கட்டளைகளை கடைப்பிடித்தால் நித்திய ஜீவனை பெறுவீர்கள் என்று அல்ல, அனைத்தையும் கடைப்பிடித்தால் தான் நித்திய

ஜீவன் அளிக்கப்படும் என்பதே தேவ திட்டம்.

அப்போஸ்தலர் தொடர்ந்து கூறுகிறதாவது: மரணமானது ஆதாம் முதல் மோசே வரைக்கும் பிரமாணத்தை அறியாதவர்களையும் ஆதாமின் மீறுதலுக்கு ஒப்பாக பாவம் செய்யாதவர்களையும் ஆண்டு கொண்டது. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரித்தார்கள். உலகமானது பொதுவான மரண தண்டனைக்குள்ளாக இருக்கிறது. அவர்களது சொந்த பாவங்களுக்காக அல்ல, ஆதாமின் மீறுதலினாலேயாகும். தேவன் யூதர்களாகிய நம்மை இந்த நிலைமையிலிருந்து நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் ஏற்பாட்டிற்குள்ளாக மாற்றினார். ஆனால் நாம் இந்த இரண்டாவது சோதனையிலும் தோற்று புற ஜாதியாரைக் காட்டிலும் அதிகமான ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறோம்.

இப்படியாக, புற ஜாதிகளுக்கு மாத்திரமல்ல, யூதர்களுக்கும் ஒரு இரட்சகர் தேவை, இஸ்ரவேலுக்கு வெளியே உலகத்தாருக்கு மாத்திரமல்ல, இஸ்ரவேலருக்கும் தேவை என்பதையும் நிரூபித்தார். இஸ்ரவேல், தேவனுடன் ஒரு விசேஷித்த ஏற்பாட்டிற்குள் இருந்ததால், அவர்களது மீட்புக்கு சில விசேஷித்த வேலை செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது

பாவம் அறியாத கிறிஸ்து யூதர்களுக்காக சாபமாக்கப்பட்டார் என்றும் யூதர்களை ஆக்கினைத் தீர்ப்பிலிருந்து மீட்க ஒரு விசேஷித்த ஏற்பாட்டை தேவன் செய்தார் என்றும் அப்போஸ்தலர் தொடர்ந்து கூறுகிறார். கிறிஸ்து எப்படி யூதர்களுக்காக சாபமாக்கப்பட்டார் என்று அப்போஸ்தலர் விவரிக்கிறார். (கலாத்தியர் 3:13,14) மரத்தில் தூக்கிப்போடுவது, நியாயப்பிரமாணத்தின்படி உச்சக்கட்ட தண்டனை. (உபாகமம் 21:23) கிறிஸ்து சாபமாக்கப்பட்டு சிலுவை மரத்திலே மரித்தார். (1 பேதுரு 2:24) இப்படிப்பட்ட மரணம் மற்ற உலக மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்புக்கு அவசியமில்லாதிருந்தது; ஆனால் யூதர்களுக்கு அது அவசியமாயிருந்தது.

“யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?”

ஒரு யூதன் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழாக இருப்பதை கருத்தில் கொண்டு இஸ்ரவேலின் நிலைமையை பரிசுத்த பவுல் ஏழாம் அதிகாரத்தில் விவரிக்கிறதாவது: யூதன் நியாயப்பிரமாணத்தை கடைபிடித்து மேற்கொள்ள நினைத்தான். ஆனால் அந்த பிரமாணத்துக்கு அடிமையானான். அவனது சரீரத்தின் பலவீனத்தினால் அவனால் ஜீவனை அடைய முடியாமல் போயிற்று. பிறகு பரிசுத்த பவுல் கற்றுக்கொண்டதாவது: “நிர்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மரணத்தினின்று யார் என்னை விடுதலையாக்குவார்?” தேவனுக்கு ஊழியம் செய், உன் முழு மனதோடு மட்டுமல்ல, பூரணமாக செய் என்று கூறுகிற நியாயப்பிரமாணத்துக்கு கீழாக இருந்தார். அவரது மாம்ச பலவீனத்தினால் அவரால் இதை பண்ண முடியவில்லை. கஷ்டத்தை உண்டாக்கின இந்த மரண சரீரத்திலிருந்து யார் அவரை விடுவிக்க முடியும்? அவரது சிந்தை நீதிக்கு இலக்கணமாக இருந்தது. ஆனால் அவர் அபூரணராக இருந்தார். பிறகு அவர் மரண சரீரத்தின் ஆக்கினையிலிருந்து எப்படி அவர் விடுதலையானார் என்பதை நமக்கு கூறுகிறார். அதாவது விடுதலை இயேசு கிறிஸ்து மூலம் வந்தது என்று கூறுகிறார்.

இந்த விடுதலையை நாம் எப்படி பெறுகிறோம்? அர்ப்பணம் செய்து, கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசத்தினால் வந்த அனைவரும் மாம்சத்திற்கு மரித்தவர்களாகவும் புது சிருஷ்டியாக ஜீவனுள்ளவர்களாகவும் எண்ணப்படுகிறோம். ஆகையால் பரிசுத்த பவுல் மகிமை அடைந்தார். மாம்சத்தில் அல்ல, நியாயப்பிரமாணத்தில் அல்ல, கிறிஸ்துவில் மகிமை அடைந்தார். கிறிஸ்து அவரை அந்த மாம்சத்தின் ஆக்கினைத் தீர்ப்பிலிருந்து விடுவித்தார். யூதனாக இருந்தாலும் அல்லது ஆதாமின் சந்ததி யாராக இருந்தாலும் விடுவிப்பார்.

“என் மாம்சத்தில் நன்மை வாசமாயிருக்கிறதில்லை.” அதாவது பூரணம் இல்லை என்று அப்போஸ்தலர் வசனம் 18இல் கூறுகிறார். அது பாதத்திலிருந்து தலையின் கீரீடம் வரை அபூரணத்தை பெற்றிருக்கிறது. இஸ்ரவேலர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ள நாடினாலும், அதை செய்ய முடியாததற்கு காரணம் மாம்சம் பலவீனமாக இருந்ததே ஆகும். ஆகையால் மாம்சம் அபூரணமானது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். புது சிருஷ்டியானது சரீரத்தை கீழ்ப்படுத்தி பாடுபடுகிறது. தெய்வீக நீதியின் நிலைப்பாட்டின்படி நாம் நீதியின்படி நடக்கிறோம். இனி பாவத்தின்படி அல்ல என்பதை நாம் உணர வேண்டும். நீதியின்படி நடக்கிறோம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வதில்லை. நாம் பூரண நீதியின் நிலைப்படி நடப்பதில்லை. ஆனால் அதன்படி நடக்க முயற்சிக்கிறோம். புது சிருஷ்டியானது மாம்சத்தின்படி உணமுற்றது, அப்போஸ்தலருக்கு உண்மையாயிருந்தது, கர்த்தருடைய ஜனங்கள் அனைவருக்கும் உண்மையாயிருக்க வேண்டும். நாம் எந்த நேரத்திலும் தேவனுடைய நீதியின் திட்ட அளவுக்கு வாழ்கிறோம் என்ற கருத்தை கொண்டிருப்போமானால், நாம் சரியான எண்ணம் கொண்டிருக்கவில்லை. தேவன் பத்து கட்டளைகளில் கொடுத்திருப்பதாக நாம் வாசிப்பதாவது: “கர்த்தராகிய உன் தேவனை உன் முழு மனதோடும் கொஞ்சம் மனதோடு அல்ல) முழு பலத்தோடும் அன்பு கூருவாயாக; உன்னிடத்தில் அன்பு கூருவது போல பிறனிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக.” இது தான் நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மையான ஆவியும் அதன் தேவையுமாகும். பூரணமாக இருந்தால் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். அவனது அபூரணத்தில் மனிதனால் பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க இயலாது. ஆகையால் தேவன் மீட்பையும் பாவ மன்னிப்பையும் தமது குமாரன் மூலம் அருளியிருக்கிறார். உலகமானது பொதுவாக இளைப்பாறுதலின் சந்தர்ப்பத்தை பெறும். படிப்படியாக அவர்களது மனம் சீர்திரும்பும். ஆனால் சபைக்கு வித்தியாசமான ஏற்பாடு இருக்கிறது. “பரம அழைப்பை” நாம் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு நாம் நமது சரீரத்தை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறோம். பிறகு நமது பிரதான ஆசாரியன் நம்மை பலி கொடுக்கிறார்; தேவன் அதை நமது கர்த்தரின் சொந்த பலியின் ஒரு பாகமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். முடிவாக நாம் ஒரு ஆவிக்குரிய சரீரத்தைப் பெறுவோம். ஆதாமுக்கும் உலகத்திற்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டபடியான மானிட சரீரத்தை அல்ல.

கிறிஸ்து மூலமாக விடுதலை

எட்டாவது அதிகாரத்தில் அப்போஸ்தலர், கிறிஸ்துவுக்குள் வருகிற யூதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆக்கினைத் தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்கும்படியான ஒரு வழி அருளப்பட்டிருப்பதை காண்பிக்கிறார். சபை வகுப்பாரைக் குறித்து அவர் கூறுகிறதாவது: “தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருந்தால், நீங்கள் மாம்சத்துக்குப்பட்டவர்களாயிராமல் ஆவிக்குப்பட்டவர்களாயிருப்பீர்கள்.” சபையானது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் புது சிருஷ்டிகளாக இருப்பதாக சொல்லப்படுறது? அவர்களுக்கு “பழையவைகள் எல்லாம் ஒழிந்து போயின,

எல்லாம் புதிதாயின.” (2 கொரிந்தியர் 5:17) மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறியிருக்கிறது.

நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தால் மற்றவர்களால் கைக்கொள்ள இயலாத வழியில் நாம் தேவனுடைய பிரமாணத்தை கடைபிடிக்கிறோம் என்று நமக்கு அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார். ஆனால் புது சிருஷ்டியானது இன்னும் அவனது புதிய சரீரத்தை பெறவில்லை. அது பூரணமாக இருக்கும், முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் அதை பெறுவான். இடைப்பட்ட காலத்தில் அவனுக்கு மாம்ச சரீரம் மட்டுமே இருக்கிறது. அதில் தான் அவன் செயல்பட வேண்டும். மரணத்தில் “ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்.” (1 கொரிந்தியர் 15:44) பழைய சரீரம் தேவனுடைய பிரமாணத்தை கைக்கொள்ளுகிற அளவுக்கு பலமானதாக இல்லை. புது சிருஷ்டியின் உதவியுடன் கூட அது பலவீனமாகவே இருக்கிறது. ஏன்? ஏனெனில் நாம் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்து தூர்குணத்தில் உருவானோம். பாவமானது ஆறாயிரம் வருடங்களாக ஆளுகை செய்கிறது. பலவீனம் முதலானவை அநேக நூற்றாண்டுகளின் பாவத்தினால் தீவிரமாக இருக்கின்றன.

“மாம்சத்தினால் பலவீனமாயிருந்த நியாயப்பிரமாணம்” என்ற கூற்றில் (வசனம் 3,4) அப்போஸ்தலர் நியாயப்பிரமாணம் பலவீனமானது என்று நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அது பூரணமாக இருந்தது. பிரமாணம் திறமை உடையதாக இருந்தது. ஆனால் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை பலவீனமாக இருந்தது. நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையில் குறை இருந்தது. தேவனுக்கு மனிதனுக்கான மீட்கும் பொருளை கொடுக்க முடியாத போதுமானதாக இல்லாத மத்தியஸ்தர் இருந்ததே அதற்கு பலவீனம். முன்னர் பலவீனமாயிருந்த அதே நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை மேலான மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் கீழ் இதில் பலமுடையதாக இருக்கும்.

யூதர்களில் யாராவது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை கைக்கொண்டிருந்தால் நித்திய ஜீவனை பெற்றிருப்பார்கள். ஏனெனில் இது தெய்வீக வாக்குத்தத்தமாக இருந்தது. “அவைகளின்படி செய்கிறவன் எவனும் அவைகளால் பிழைப்பான்.” (லேவியராகமம் 18:5; ரோமர் 10:5) தெய்வீக பிரமாணத்தை விரும்பி அதை கைக்கொள்ள முடிந்தவர்கள் முடிவில் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள். அதன்படி செய்யாதவர்கள் அனைவரும் நித்திய ஜீவனை அடையாமட்டார்கள்.

சிலுவையினால் அல்லாமல், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையினால் நீதி வரக்கூடுமென்றால் இப்படியாக வந்திருக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். தகப்பனாகிய ஆதாம் ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கப்பட்டிருந்தார். அவரது கீழ்ப்படியாமையினால் அவரது முழு இனமும் ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கப்பட்டது. அவர்களால் நியாயப்பிரமாணத்தை கைக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே தேவனுடைய ஏற்பாட்டினால், ஒரே மனுஷனாலே பாவமும் பாவத்தினால் மரணமும் உலகத்தில் பிரவேசித்தது போல, ஒரே மனுஷனாலே ஒப்புரவு, பாவத்திலிருந்து விடுதலை வருகிறது. (12 கொரிந்தியர் 15:21,22)

நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நம்மில் நிறைவேற்றி இருக்கிறது

இந்த உறுதி மொழியில் எப்படிப்பட்ட ஒரு ஆறுதலும் தேறுதலும் இருக்கின்றன! உண்மையிலேயே இவைகள் வாழ்க்கையில் ஆச்சரியமான வார்த்தைகள்! அவை நம்மை நம்பிக்கையுடன் உலகமளிக்கிறது. தேவன் மாம்சத்தின் பரிபூரணத்திற்கு பதிலாக, மனதின் பரிபூரண நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், தேவன் நமக்காக குறித்திருக்கிற திட்ட நிலையை, பரிபூரண திட்ட நிலையை அடையக்கூடிய நம்பிக்கையை நாம் பெறுகிறோம். நாம் ஆவியின்படி அல்லது ஆவிக்கு இசைவாக நடக்கக்கூடும். நமது அழிந்து போகக்கூடிய மாம்சத்தைப் பொறுத்தவரை ஆவிக்குரிய தேவையின் அளவுக்கு நம்மால் நடக்க முடியாது. ஆனால் நமது சிந்தை ஆவிக்கு இசைவாக இருக்கக்கூடும். நமது நோக்கமும் பூரணமாக இருக்கக்கூடும். பரம பிதாவானவர் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்ப்பது என்னவென்றால் பரிபூரணமான நோக்கமும் நம்மால் முடிந்த வரை மாம்சத்தின் மேல் நமது பூரணமான கட்டுப்பாடும் ஆகும்.

நமது கர்த்தர் மாம்சத்திலே பாவத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்த்தார் என்ற கூற்று அவர் பாவத்தை தீர்த்து அதை தூக்கியெறியும்படி செய்தார் என்று பொருள்படுகிறது. உலகமானது நமது கர்த்தரால் இரட்சிக்கப்படும்படி, மாம்சத்தில் பாவமானது முன்னரே ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு பூரண மனிதனால் பாவம் செய்யாதிருக்க முடியும் என்பதை அவர் மெய்ப்பித்து காட்டியிருக்கிறார். இப்படியாக தெய்வீக பிரமாணத்தை பெரிதாக்கினார். பிரமாணத்தை பெரிதாக்க அவர் அதிகமாக செய்தாரா என்ற கேள்வி எழலாம். அவர் ஒரு ஏற்பாட்டை செய்தார். இதன் மூலம் நீதியின் ராஜ்யம் பாவத்தை நீக்கிப் போட்டு, நித்திய நீதியை கொண்டு வரும்.

யூதர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணத்தின் ஆவி புது சிருஷ்டியின் மேல் இருக்கிறது. ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் அல்ல. நியாயப்பிரமாணத்தை தவிர்த்து நாம் கரத்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். தேவனுடைய பிரமாணம் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. நீதி என்பது ஒரே பிரமாணத்தை பெற்றிருக்கிறது. அது யூதர்களுக்கு அவர்களது உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த பிரமாணத்தை கடைபிடிக்கும் அவர்களது முயற்சியின் மூலம் அவர்கள் நித்திய ஜீவனை பெறவில்லை என்பதை பரிசுத்த பவுல் காண்பிக்கிறார். வேறு யாரும் அந்த வழியில் ஜீவனைப் பெற முடியாது. ஆனால் தேவன், கிறிஸ்து மூலம் ஒரு ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார். அதன் மூலம் இந்த பிரமாணத்தின் சாபம் நீதியை திருப்திபடுத்துவதின் மூலம் ஒதுக்கிவைக்கப்படும். (ரோமர் 8:14) சபை கூட தியாக அன்பின் புதிய பிரமாணத்துக்கு கீழாக இருக்கிறது.

“பலியினாலே என்னோடே உடன்படிக்கை பண்ணின என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள் என்பார்.” (சங்கீதம் 50:5) இந்த புதிய ஒழுங்கை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் புது சிருஷ்டிகளாவதற்கு அனைத்து பூமிக்குரிய விருப்பங்களையும் விட்டு விடுகிறார்கள். பிரமாணத்தின் ஆவி இவற்றில் நிறைவேறுகிறது. ஏனெனில் அவர்கள் மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிறார்கள். இவர்கள் தாங்கள் அழைக்கப்பட்ட பங்காகிய ராஜ்யத்தின் உடன்கதந்தரராகும் ஆசீர்வாதத்தை அடைய கிறிஸ்து மூலம் நாடுகிறார்கள். தற்காலத்தில் கிறிஸ்துவுடன் பாடுபடுவதே அவர்களது வேலையாக இருக்கிறது. அதன் இரத்தம் இந்த யுக முடிவில் இஸ்ரவேலருடனான புதிய உடன்படிக்கையை முத்திரையிட பயன்படுத்தப்படும். இஸ்ரவேலுக்காகவும் உலகத்திற்காகவும் புது உடன்படிக்கை திறக்கப்படும் போது அது அவர்களுக்கு மேலான மத்தியஸ்தர், அபிவேகம் பண்ணப்பட்ட தலை மற்றும் சரீரம் மூலம் நித்திய ஜீவனுக்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் என்று அவர்களுக்கு தெரிவிக்கும்.